

Ramazan'ı Ne ile Karşıladınız ve Ne ile Uğurluyorsunuz?

Ey Müslümanlar!

İşte Hicrî 1426 yılının Ramazan'ı da geçip gitti. İslâmî Hilâfet Devleti'nin [Osmanlı Hilâfet Devleti'nin] Hicrî 1342 yılında yıkılmasından beri tam 84 Ramazan geçmişte kaldı. O günden bugüne Müslümanlar bir felâketten diğer bir felâkete, bir musibetten diğer bir musibete savrulup durdular. Birlikleri parçalandı, kuvvetleri zayıfladı, devletleri gitti. Bir milyardan fazla bir nüfusları olduğu halde âdeta suyun önünde sürüklenen çer-çöp gibi oldular. Allah [Subhânehü ve Te'alâ]'nın İslam ile şereflendirip İslam'a bağlandıkları, Şeriatini tatbik ettikleri ve Rasul [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in Hidâyetine sarıldıkları sürece her iki dünyanın saadetine kefil olduğu, insanlar için çıkarılmış en hayırlı Ümmet iken topukları üzere gerisin geriye döndüklerinde Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in şu kavli onlar üzerinde tecelli etti:

"Yiyicilerin (oburların) tabakları üzerine üşüşmeleri gibi Ümmetlerin (diğer milletlerin) her taraftan sizin üzerinize üşüşmeleri yakındır." Dedik ki: "Yâ Rasul Allah! Bu, bizim o zaman (sayıca) çok az olmamızdan dolayı mıdır?" Dedi ki: "Siz o zaman çok olursunuz, velâkin selin köpüğü gibi köpükler (ağırlığında) olursunuz ki düşmanlarınızın kalplerinden sizin heybetiniz çıkar ve sizin kalplerinize de Vehn girer." Dedik ki: "Vehn de nedir?" Dedi ki: "Hayatı sevmek ve ölümü kerih görmektir." [Ahmed İbnu Hanbel rivâyet etti]

İşte böylece Amerika, azgın Haçlı askerlerinden oluşan kalabalıklar ile İslâmî beldeler üzerine üşüşüp Irak ve Afganistan topraklarını işgâl ettiler, Müslümanların evlatlarını katlettiler, Müslümanların mahremiyetlerini ayaklar altına aldılar ve servetlerini yağmaladılar. İşte maymunların ve domuzların kardeşlerinden olan Yahudiler, Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in İsrâ'ını yaptığı mekânları kirlettiler, oraları yakıp yıktılar. Halkını öldürdüler, diyarlarından sürdüler, mahremiyetlerini hiçe saydılar. Onları engelleyen veya durduran bir kimse de olmadı. Müslümanların orduları kendilerini koruyor olsaydı, buna cesâret edebilirler miydi? Müslümanların yöneticileri kendilerine tuzaklar kurmuyor olsaydı, bu kadar pervâsız olabilirler miydi? Gerçek şu ki bu yöneticilerin Müslümanların boyunları üzerindeki kılıçları, kâfirlerin kılıçlarından daha keskin ve daha öldürücüdür.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki Müslümanların bu durumunu hepiniz bilmektesiniz. Siz başınızdaki yöneticilerin, Müslümanlara yönelik her meselede ve hayatınızın her işinde tekrarlanan zehirli tavırlarını görüyorsunuz ve farkındasınız. Öyle ki onlar yüzünden şimdi içerisinde bulunduğunuz bu alçaltıcı ve küçük düşürücü duruma düştünüz, aç kaldınız, fakir kaldınız, mahrum oldunuz. Varlık içinde yokluk yaşadınız. Ülkeniz hiç azalmayıp sürekli artan bir borç batağına batırıldığı için Sömürgeci Kâfirin kucağına atıldı. Nitekim bugün Ürdün yönetimi, sözde yabancı yardımlar ve krediler ile ayakta durmaktadır. Bu nedenle politikası, bir o yana bir bu yana sallanıp durmaktadır. Onlara yalvarıp durmaktan dolayı sizin mallarınızı gasbetmeyi, vergi adı altında paralarınızı hortumlamayı, özelleştirme adı altında ülkenizi ve kurumlarını satışa çıkarmayı ve bütçe açığını kapatmak adı altında zam üstüne zam yapmayı alışkanlık haline getirmişlerdir.

Sonra Ürdün yönetimi, size kalkınma ve ekonomik gelişme vaatlerinde bulunup boş ümitler vermiştir. Zîra o, yalan ve aldatma ile iş yapan ve iflas etmiş düşünceler ve sloganlar ile oyalayan bir yönetimdir. Meselâ, Vatanseverlik Sözleşmesi'nden "Önce Ürdün!" sloganına, bu uğurda toplanan nice komitelerden yayınladıkları belgelere, tamtamlar ve alkışlar eşliğinde ilan edilen siyâsî gelişme projesinden iktisâdî kalkınma konuşmalarına kadar... Gerek siyâsî gerekse ekonomik olsun, hiçbir probleme herhangi bir çözüm getirmediği halde, halkın ve medyanın fazlaca dikkatlerini dağıtan ve uğrunda bavul dolusu paralar harcanan tüm bu başarısızlığa uğramış projeler ve sloganların nihâyetinde defterleri dürülüp raflara kaldırılmıştır. Ürdün'ün gelişmiş bölgelere ayrılması projesi ve uğrunda toplanan komisyonlar ve 2500 sayfa bulan ciltler dolusu belgeleri ile Vatanî Ajanda

projesinin âkıbeti de aynı olacaktır. Daha açık bir ifadeyle bu yönetim, sorunların köklü bir şekilde çözümünü için ciddi olarak düşünmemekte, aksine halkı gelişme ve kalkınma safsatalarıyla oyalayarak ekmek derdiyle meşgul edip ekmeginin peşinden koşma anlayışıyla zulümlerini unutturmaktadır. Böylece halk, Ümmetin başına gelen belâlara gereken önemi vermemekte ve izzeti için çalışmaz hale getirilmektedir. Dolayısıyla karşınızda geçim sorunlarından yakınan birçok Müslüman bulmaktasınız. Ne zaman onları **Râşidî Hilâfet Devleti**'ni kurmak için çalışmaya çağırırsanız, geçimlerini sağlamaya ilişkin birçok mâzeretler öne sürdüklerini görmektesiniz. Rızkın ve ecelin yalnızca Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın elinde olduğu gerçeğini unutmakta ve kendilerine unutturulmaktadır. Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] bu tür kimseler hakkında şöyle buyurmuştur:

Her kimin tek derdi dünya olursa, Allah onun işini aleyhine darmadağın eder ve fakirliği de iki gözü arasına koyar. Dünyadan da, kendisi için yazılardan (takdir edilenden) başka (hiçbir şey) ona ulaşmaz. Her kimin de tek derdi Âhiret olursa, Allah onun işini lehine derler-toplar ve zenginliği de onun kalbine koyar. Dünya da ona kendiliğinden gelir. [İbnu Mâce rivâyet etti]

Ey Müslümanlar!

Şimdi, Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın içerisine Kadir Gecesi'ni koyduğu Ramazan'ın son on günüdür:

Kadir Gecesi'nin ne olduğunu Sen bilir misin? Kadir

Gecesi, bin aydan daha hayırlıdır. [el-Kadir 2-3]

Bu gece,

İnsanlar için bir hidâyet ve hidâyetin ve furkânın

apaçık delilleri olarak [Bakara 185] Kur'an'ın indirildiği gecedir.

Bu günler, hayırlarda yarışılan ve yitik zamanlar kazanılan günlerdir. Siz biliyorsunuz ki **Râşidî Hilâfet**'i kurmak, diğer farzların kendisiyle tamamlandığı en büyük farzdır. Onunla Cihâd Sancağı yükselir, canlar, mallar ve ırzlar korunur ve Müslümanlar önceki izzetlerine, itibarlarına ve heybetlerine kavuşur. Öyleyse nâfile ibâdetlerinizi çoğalttığınız, tevbe ve istiğfarlarınızı artırdığınız, Yaratıcınız karşısında secdelerinizi ve rükularınızı uzattığınız şu mübârek günlerde, bu azim farzı yerine getirmek için de çalışın! Çünkü bu farzın yerine getirmenin ecir, nâfilelerin ecrinden kat kat fazladır. Her ikisinde de ecir vardır, ancak bu azim farzı terk etmek büyük bir cürümdür. Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

...

Muhakkak ki

Allah şöyle dedi: Her kim Benim velîme (dostuma) düşmanlık ederse ona savaş ilan ederim. Kulum da, kendisine farz kıldıklarımın Bana sevimli gelen şeyden başkası ile Bana yak(ın)laşamaz. [el-Buhârî rivâyet etti]

Haydi, **Ey Müslümanlar**, Rabbinizin taatine ve rızâsına koşun, **Hizb-ut Tahrir**'in şebâbı ile birlikte İslâmî Dâveti taşıma saflarına katılın ki hiçbir Ramazan, **Râşidî Hilâfet Devleti**'nin Râyesi altında olmaksızın geçmesin.

Muhakkak ki bu, Allah'a zor değildir. [İbrâhim 20]

Öyleyse sabret! Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakır.

Kesinlik ile îman etmeyenler sakın seni hafifliğe (gevşekliğe) sevketmesin! [er-Rûm 60]

Hizb-ut Tahrir
Ürdün Vilâyeti

H. 24 Ramazan 1426
M. 27 Ekim 2005

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org